

ÉLELTÜNK

L. évf. 2. szám (50. Jg. Nr. 2.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2018. február

A BETEGEK MÉLTÓSÁGÁT HELYEZZÜK KÖZÉPPONTBA

„Nézd, ő a te fiad... Nézd, ő a te anyád. Attól az órától fogva házába fogadta őt a tanítvány” (vö. Jn 19,26–27). Így szól a keresztre feszített Jézus édesanyjához és János tanítványhoz, s e szavakat választotta Ferenc pápa az ideai betegek világnapja témájául. Mint ismeretes, a **Betegek 26. Világnapját 2018. február 11-én tartják. A pápai dokumentumot december 11-én tette közzé a Szentszék.**

Az Úrnak ezek a szavai megvilágítják a kereszti misztériumát, amely nem egy reménytelen tragédiát jelképez, hanem azt a helyet, amelyen Jézus megmutatja dicsőségét, ránk hagyja a szeretet parancsáról szóló örökségét, amely a keresztény közösség és minden tanítvány életének alapszabálya lesz. Krisztusnak e szavai indítják el Máriának az egész emberiség iránti anyai hivatását. Mária ugyanígy aggódik az Egyházért és az egész emberiségért, mint Krisztus – írja üzenetében a pápa.

János pedig, a szeretett tanítvány az Egyházat, a messiási népet jeleníti meg. János fel kell hogy ismerje Máriában saját édesanyját, és ebben a felismerésben elfogadni és szemlélni benne a tanítvány modelljét, és azt az anyai hivatást, melyet Jézus rábízott. Ebben az összefüggésben a tanítványok teljes közössége bekapcsolódik Mária anyai hivatásába. Miután mindenben osztozott Jézussal, János tanúja nem csupán a számtalan gyógyításnak, melyet a Messias véghezvitt, de tudatában van annak, hogy a Mester minden embert el akar vezetni az Atyával való találkozáshoz. És mivel Jézus szíve mindenki előtt nyitott, senkit nem zár ki, Isten Országának evangéliumát mindenki számára hirdetni kell, mint ahogy a keresztény szeretetet is el kell juttatni mindenkihez, aki rászorul, egyszerűen csak azért, mert Isten gyermeke.

A pápa emlékeztet rá, hogy az Egyház anyai hivatása a rászorulók és a betegek javára kétezer éve tart, és ma is tovább folytatódik a világ minden részén. Az Egyház mindenütt megpróbál gyógyulást hozni. A tábori kórház hasonlat az Egyházzal igen találó, mert mindenkit befogad, akit megsebzett az élet. A világ egyes részein a misszionáriusok és a helyi egyházmegyek által működtetett kórházak adják meg a lakosság számára szükséges ellátást.

Őrizzük meg a múlt örökségét, hogy jól megtervezhessük a jövőt, követeve a sok betegápoló rend áldozatos példáját – buzdít üzenetében a Szentatya. A katolikus kórházakat tisztítsuk meg a vállalati szemlélettől, amely az egész világon igyekszik az egészségügyet a piaci szférába beilleszteni, és végül kielejjezi a betegeket. Az okos szervezés és az irgalmas szeretet ezzel szemben megkívánja, hogy a betegek méltóságát helyezték a középpontba. Ez a szemlélet kell hogy jellemezze a keresztényeket is.

(Folytatás a 2. oldalon)

EMLÉKEZZ, EMBER!

Emlékezz, ember, hogy por vagy és porrá leszel! Ezzel a „gyászkeretes szöveggel” rajzol hamukeresztet homlokunkra hamvazószerdán egyházanyánk. (...)

Emlékezz, ember! Igen, emlékezz, mert sokszor olyan könnyelműen, balgán, sőt bűnösen felejtessz. Mikor a képzelet szárnyain repülsz, az alkotás pirja ég arcodon és kezéd műve nyomán művészi szépségbe öltözködik az anyag, oly könnyen elfeledkezel porlétéről. Midőn rakéták szárnyán kurta győzelmeket aratsz a tér és idő felett és a természet erőit egyre inkább szolgálatodba állítod, könnyen elfelejtetted, honnan jöttél. Mikor megmámorosodsz a hatalom birtokától és a dicsőség éneke cseng füledbe, oly könnyen elfeledkezel testvéredről, az út poráról. (...) Emlékezz, ember!

Ha az Egyház, ha az Isten csak erre emlékeztetne, akkor talán kételkednénk szeretetében. Szemére vethetnénk: miért adott ilyen porrá váló életet, és ha adott valamit, miért veszi vissza? Ám a mai mementó másra is figyelmeztet. Nevezetesen arra, hogy a teremtő szeretet emelt fel a porból és művészi kézzel ő formált istenarcú lényé. Íme, a por és a hamu a szellem csúcsára emelkedik, ha a teremtő szeretet fogja kezébe. Ezért te, ember, ne csak arra emlékezz, hogy por és hamu vagy, hanem örök eljegyzettje Isten szeretetének. Van tehát valami benned, amit megváltoztat ugyan, de nem ejt vissza a semmibe.

A hamut kereszt alakban rajzolja homlokunkra az Egyház. Ez a kereszt pedig arra figyelmeztet, hogy ahhoz a Krisztushoz tartozunk, akinek megváltó szeretete magára öltötte a mi porlétünket. Ezzel saját testében megszentelte, megdicsőítette az anyagot és mintegy ráütötte az örökkévalóság pecsétjét. Emlékezz, ember, húsvét szent titkára, arra a megnyíló sírra, amelyen keresztül betört életünkbe a megváltó szeretet! Ennek köszönhetjük, hogy a föld nemcsak temetőnk, de a föltámadásra rendelt életünk anyaméhe is.

Hull, hull a homlokunkra a megszentelt hamu és vele együtt a teremtő és megváltó Isten kegyelme. Ha mindkettőt elfogadjuk, őszinte alázattal, Istenhez simuló hittel, akkor ebben a hamuesőben is fölragyog húsvéti reményünk.

György Attila

A BÖJT HASZNA

Írta: Kránitz Mihály

A liturgiában „szent negyven napnak” nevezett időszakot a magyar nyelv nagyböjtnek hívja, s ez a hústól való nagyobb távolságra utal. Az étkezéstől való megtartóztatás azonban csak egyik eleme a bűnbánati magatartásnak, mely sokkal nagyobb területet foghat át. Sajnos a „húsvét” szavunk sem fejezi ki igazán Krisztus feltámadásának lényegét, inkább arra utal, hogy „újra” vehetünk magunkhoz húst a hosszú húsmentes böjti napok után.

Az egyházi böjti fegyelem jelenti a húsételtől való tartózkodást a nagyböjt péntekjein (az évközi péntekjeken is javasolt), s hamvazószerda és nagypéntek pedig szigorúbb böjti nap, amit az elkötelezett kereszténynek határozottan meg is kell tartania. Ezzel az önfegyelemmel megvalósítjuk, amire Pál apostol utal: „Keressétek, ami odafönt van!” (Kol 3,1), s ez azt jelenti, hogy a böjt egy szellemi magatartást is magában foglal. Nem mintha nem lenne kötelességünk az év, sőt egész életünk folyamán az Evangélium és az Egyház szándéka szerint élni, de most kapunk egy olyan időszakot, amikor nemcsak egyedül, hanem az Egyházzal, a hívekkel való közösségben tarthatjuk meg a böjti előírásokat.

A böjt nem öncélú, nem a fogyókúra eszköze, s nem is egy látványos mutatvány. A böjtért meg kell küzdeni, s főképp korunkban, amikor nem a hús az egyetlen élvezeti cikk az étkezésben. A keresztény nemcsak a nagyböjtben keresztény. És nem is a törvény aprólékos számom kérője, hanem az áldozatvállalásra is kész Krisztuskövető. Ezért számára a nagyböjt út Krisztus felé, ahogy minden idő is alkalom a jótettek, a szeretet gyakorlására.

A nagyböjt, az alkalmas szent idő éppen ezért nemcsak egy visszatérő ismert liturgikus idő, hanem az életünk része, és minél inkább tudatában vagyunk, hogy mit is jelent, annál inkább fontos eleme lesz a böjt a mindennapiainknak.

A nagyböjtöt egy sajátos „gyakorló-pályának” is nevezhetjük, ahol és amikor megvalósíthatjuk a keresztény erényeket. Mindannyiunknak ugyanis kísértésként lép fel a „szóbeli” kereszténység ígérete, amikor csak beszélünk a hitünkről, de valójában nem éljük azt. Az Egyház a húsvétra való felkészülés hosszú napjaiban tulajdonképpen így szól hozzánk: „Most mutasd meg!” Vagyis ne csak kereszténynek hívjanak, hanem valóban azok is legyünk.

Akkor hasznos a nagyböjtünk, ha teret és időt adunk a jónak és a szeretet megnyilvánulásainak. Erre megfelelő egy igazi nagyböjti lelkinap, egy *triduum*, vagyis szent három este tartalmas prédikációval, s annak továbbgondolása, egy többnapos lelkigyakorlat, folyamatos önként vállalt imádság, „rejteken” végzett jócselekedet, csöndbe való visszavonulás, „remete-este” a lényegéről való gondolkodással, vagy a betegek, rászorulók felkeresése.

(Folytatás a 2. oldalon)

ÉLŐ MAGYAR KÖZÖSSÉG

Megalakult a Prágai Magyar Katolikus Plébánia

Jelentős változás történt december elsejével a prágai magyar katolikus hívek életében: Dominik Duka bíboros e nappal személyi plébániaként létrehozta a Prágai Magyar Katolikus Plébániát a felvidéki Balga Zoltán atya vezetésével.

Prágában 2016. július elsejével állították vissza a Prágai Főegyházmege területén élő magyar katolikus hívek lelképásztori szolgálatát. Dominik Duka bíboros a magyar hívek lelképásztori szolgálatával a csábi születésű, korábban Ipolyságon és Ipolyvisken szolgáló Balga Zoltánt bízta meg.

„Az elmúlt másfél év a magyar hívek igényeinek, a csehországi helyzet felmérésének időszaka volt” – mondta el Balga Zoltán atya. Ebben az időszakban felmérték a rendszeres vasárnapi szentmisek résztvevőinek számát, a keresztelés és házassági felkészítés igényét, továbbá a fiatalok lelki programok iránti érdeklődését. A magyar katolikus lelkészség kiváló kapcsolatot épített ki a prágai, illetve a csehországi magyar szervezetekkel, intézményekkel.

Különbőle foglalkozásokat, tevékenységeket indítottak el a cseh fővárosban. Ugyanakkor Balga Zoltán atya nem feledkezett meg a Csehország más területein élő magyar hívekről sem. Rendszeresen ellátogat Brnno, Ostravába, valamint Plzenbe is.

Minderről tájékoztatták Duka bíborost is. A jelentős magyar katolikus je-

Erdő Péter bíboros Prágában

lenlét ösztönözte Csehország primását a személyi, azaz terület feletti Prágai Magyar Katolikus Plébánia megalakítására. A személyi plébánia betagozott a Prágai Főegyházmege struktúrájába.

A prágai magyar plébániának minden olyan magyar hívó a tagja, aki állandó vagy átmeneti lakhellyel rendelkezik a cseh fővárosban, illetve annak környékén. A magyar nyelvű szentmiséket továbbra is a Prága központjában fekvő Szent Henrik-plébániatemplomban tartják vasárnap délelőttönként.

(Folytatás a 3. oldalon)

